

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 30. juni 2014 — Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL) og Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA) mod Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno og Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sag C-309/14)

(2014/C 339/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL) og Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielt spørgsmål

Er de principper, der er fastsat ved Rådets direktiv 2003/109/EF⁽¹⁾ med senere ændringer og tilføjelser, til hinder for en national lovgivning, som den i artikel 5, stk. 2b, i lovdekret nr. 286 af 25. juli 1998 fastsatte, for så vidt som den bestemmer, at »ansøgning om udstedelse og fornyelse af opholdstilladelse er undergivet betaling af et gebyr, hvis størrelse fastsættes til mindst 80 EUR og højst 200 EUR ved dekret fra Ministro dell' economia e delle finanze i fællesskab med Ministro dell'interno, som ligeledes fastsætter betingelserne for betaling [...]«, således at der fastsættes et minimumsbeløb for gebyret, der er ca. 8 gange større end udgiften til udstedelse af et nationalt identitetskort?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16, s. 44).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajowa Izba Odwoławcza (Polen) den 7. jul 2014 — PARTNER Apelski Dariusz mod Zarząd Oczyszczania Miasta

(Sag C-324/14)

(2014/C 339/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Krajowa Izba Odwoławcza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PARTNER Apelski Dariusz

Sagsøgt: Zarząd Oczyszczania Miasta

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 48, stk. 3, jf. artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾ (herefter: direktiv 2004/18/EF) fortolkes således, at bestemmelsen om, at en økonomisk aktør »i givet fald« kan basere sig på andre enheders formåen, omfatter alle tilfælde, hvor den pågældende økonomiske aktør ikke råder over de kvalifikationer, som den offentlige myndighed forlanger, og ønsker at basere sig på andre enheders formåen? Eller skal henvisningen til, at den økonomiske aktør kun »i givet fald« kan basere sig på andre enheders formåen, betragtes som en begrænsning, som betyder, at en sådan henvisning i forbindelse med dokumentation af de økonomiske aktørers kvalifikationer i forbindelse med udbudsproceduren kun er tilladt undtagelsesvis og ikke som regel?
- 2) Skal artikel 48, stk. 3, jf. artikel 2 i direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at den økonomiske aktør, når han baserer sig på andre enheders formåen »uanset den juridiske karakter af forbindelserne mellem aktøren selv og disse enheder« samt »råder over disse enheders ressourcer«, ved udførelsen af kontrakten kan have ingen eller kun meget løse og udefinerede forbindelser til disse enheder, dvs. at han kan udføre kontrakten selvstændigt (uden inddragelse af en anden enhed), eller at en sådan inddragelse kan bestå i »rådgivning«, »konsultation«, »kursus« eller lignende? Eller skal artikel 48, stk. 3, i direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at den enhed, hvis formåen den økonomiske aktør baserer sig på, skal udføre kontrakten faktisk og personligt i det omfang, hans formåen er blevet anført?
- 3) Skal artikel 48, stk. 3, jf. artikel 2 i direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at en økonomisk aktør, som ganske vist råder over egen erfaring, men i et mindre omfang, end han ønsker at oplyse over for den ordregivende myndighed (f. eks. ikke tilstrækkelig til at kunne byde på udførelsen af hele kontrakten), yderligere kan basere sig på andre enheders formåen for at forbedre sine chancer i udbudsproceduren?
- 4) Skal artikel 48, stk. 3, jf. artikel 2 i direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at den ordregivende myndighed ved bekendtgørelsen af kontrakten eller i udbudsbetingelserne kan (eller sågar skal) fastsætte principperne for, hvordan den økonomiske aktør kan basere sig på andre enheders formåen, f.eks. hvordan den anden enhed skal inddrages i udførelsen af kontrakten, hvordan den økonomiske aktørs og den anden enheds formåen kan kombineres, og om den anden enhed hæfter solidarisk med den økonomiske aktør for korrekt udførelse af kontrakten i det omfang, den økonomiske aktør påberåber sig den anden enheds formåen?
- 5) Tillader principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af økonomiske aktører, som er fastlagt i artikel 2 i direktiv 2004/18/EF, at man påberåber sig en anden enheds formåen i henhold til direktivets artikel 48, stk. 3, idet man i denne forbindelse samler formåen for to eller flere enheder, som med hensyn til deres sagkundskab og erfaring ikke råder over den formåen, som den offentlige myndighed forlanger?
- 6) Tillader principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af økonomiske aktører, som er fastlagt i artikel 2 i direktiv 2004/18/EF, dermed en fortolkning af artikel 44 og artikel 48, stk. 3, i direktiv 2004/18/EF, ifølge hvilken de kriterier for deltagelsen i udbudsproceduren, som opstilles af den ordregivende myndighed, kun skal opfyldes formelt, uafhængigt af den økonomiske aktørs faktiske kvalifikationer?
- 7) Tillader principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af økonomiske aktører, som er fastlagt i artikel 2 i direktiv 2004/18/EF, at den økonomiske aktør, hvis det er tilladt at byde på en del af kontrakten, efter afgivelsen af tilbuddene f.eks. i forbindelse med en supplerende eller forklaring af bilagene oplyser, hvilken del af kontrakten den formåen referer til, som han har angivet som dokumentation for opfyldelsen af kriterierne for at deltage i proceduren?
- 8) Tillader principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af økonomiske aktører samt gennemsigtighedsprincippet, som er fastlagt i artikel 2 i direktiv 2004/18/EF, at en gennemført auktion erklæres for ugyldig og en elektronisk auktion gentages, hvis den på vigtige områder ikke er gennemført korrekt, hvis f.eks. ikke alle økonomiske aktører, som har indsendt antagelige tilbud, er blevet opfordret til at deltage?
- 9) Tillader principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af økonomiske aktører samt gennemsigtighedsprincippet, som er fastlagt i artikel 2 i direktiv 2004/18/EF, at kontrakten tildeles en økonomisk aktør, som har fået tildelt kontrakten ved en sådan auktion, uden at denne auktion er blevet gentaget, hvis det ikke kan konstateres, om den ikke medtagne økonomiske aktørs deltagelse ville have ændret resultatet af auktionen?

- 10) Kan man ved fortolkningen af bestemmelserne i direktiv 2004/18/EF anvende indholdet i bestemmelserne i samt betragtningerne til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF — selv om gennemførelsesfristen endnu ikke er udløbet — som rettesnor for fortolkningen, for så vidt som det belyser visse af EU-lovgivernes antagelser og hensigter og ikke er i strid med bestemmelserne i direktiv 2004/18/EF?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 7. juli 2014 —
Verein für Konsumenteninformation mod A1 Telekom Austria AG**

(Sag C-326/14)

(2014/C 339/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: A1 Telekom Austria AG

Præjudicielt spørgsmål

Gælder abonnenternes ret i henhold til forsyningspligt direktivets ⁽¹⁾ artikel 20, stk. 2, til at opsiges deres kontrakt uden strafgebyr, »når de får meddelelse om ændringer i kontraktbetingelserne« også i tilfælde af, at en tilpasning af vederlagene følger af kontraktbetingelserne, som allerede ved kontraktens indgåelse fastsætter, at der fremover skal ske en tilpasning af vederlagene (stigning/nedsættelse) svarende til ændringerne i et objektivt forbrugerprisindeks, som afspejler udviklingen i pengeværdien?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25.11.2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EFT L 337, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Session, Scotland (Det Forenede Kongerige) den 8. juli 2014 — The Scotch Whisky Association m.fl. mod The Lord Advocate og The Advocate General for Scotland

(Sag C-333/14)

(2014/C 339/05)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

cor

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: The Scotch Whisky Association m.fl.

Sagsøgte: The Lord Advocate og The Advocate General for Scotland